

Μήνυμα Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνού για την Κυριακή του Παραλύτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

• Του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού

Το θαύμα αποτελεί το τελευταίο καταφύγιο του ανθρώπου, όταν η ανθρώπινη λογική και οι ανθρώπινες δυνάμεις δεν είναι πλέον σε θέση να προσφέρουν λύση και ελπίδα. Στην ορθόδοξη πίστη μας, ένα είναι το κορυφαίο θαύμα, θαύμα διαρκές, που απευθύνεται προς όλους τους ανθρώπους και αφορά τον καθέναν από μας: Η ενανθρώπιση του Θεού.

Από την στιγμή που ο Θεός, εξ αιτίας της αδιανόητης αγάπης Του προς τον άνθρωπο, αποφασίζει να προσλάβει την ανθρώπινη φύση και να επωμιστεί όλες τις συνέπειες της δικής μας αποστασίας, δεν μπορεί να βρεθεί τίποτε στην παγκόσμια ιστορία πιο θαυμαστό και πιο υπέρλογο. Για θαύματα έχουμε διαβάσει πολλά, όχι μόνον από το Ευαγγέλιο, αλλά και από τα Συναξάρια παλαιών και νεότερων αγίων. Πίσω από κάθε θαύμα όμως, κρύβεται πάντα ο Ενανθρωπίσας και Αναστάς Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού. Για τον λόγο αυτό, κάθε θαύμα έχει διπλό σκοπό: Πρώτον, να διακηρύξει την άπειρη αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο και να τον διαβεβαιώσει πως, το μόνο που επιθυμεί είναι να δει τα αγαπημένα του πλάσματα ελεύθερα από την φθορά και τον θάνατο. Και δεύτερον, να αποδείξει

πως η πίστη μας δεν είναι ένα σύστημα θεωρητικής διδασκαλίας η οποία απευθύνεται μόνο στον ανθρώπινο νου, αλλά μια ενέργεια του Θεού που αφορά και στο ανθρώπινο σώμα. Το θαύμα αποτελεί την μεγαλύτερη επιβεβαίωση πως ο Θεός ήρθε στην γη για να σώσει τον άνθρωπο ως σύνολο, και την ψυχή και το σώμα του, και ολόκληρο να τον οδηγήσει στην επουράνια Βασιλεία Του.

Θαύματα που πραγματοποιούν ο Ιησούς και οι μαθητές Του είναι ο συνδεδετικός κρίκος που ενώνει σήμερα την ευαγγελική με την αποστολική περικοπή. Από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο ακούσαμε πριν από λίγο ένα από τα πιο χαρακτηριστικά θαύματα του Ευαγγελίου· την ίαση του παραλυτικού της Βηθesda. Πρόκειται για μια διήγηση που περιλαμβάνει μια παράξενη, ίσως και παράλογη για τα δικά μας δεδομένα, φράση του Κυρίου προς τον παραλυτικό, λίγο πριν τον θεραπεύσει: «Θέλεις υγιής γενέσθαι;» Δηλαδή, «Θέλεις να γίνεις καλά;».

Πιθανόν η απάντηση να μοιάζει αυτονόητη. Ποιός ασθενής δεν θέλει την υγεία του; Τότε, προς τί η ερώτηση αυτή; Ίσως διότι ο Κύριος θέλει να μας αποκαλύψει πως ένα θαύμα προϋποθέτει και την ανθρώπινη συμμετοχή. Και βέβαια, όπου ο Θεός θέλει, ανατρέπεται η τάξη της φύσεως. Οι δικές Του δυνάμεις αρκούν. Υπάρχει όμως κάτι που ο άνθρωπος μπορεί να προσφέρει στον Θεό, προκειμένου να διενεργηθεί το θαύμα. Και αυτό το «κάτι» είναι το «θέλω» της πίστεως. Η πίστη μας είναι αυτή που επιτρέπει στον Αναστημένο Χριστό να εισβάλει στην ζωή μας, να της χαρίσει την αναγέννηση, να της αναζωογονήσει την χαμένη της ελπίδα και να την οδηγήσει στην χώρα της αθανασίας. Η πίστη μας είναι το άνοιγμα της πόρτας της ψυχής μας στο κτύπημα του Χριστού που αναζητά το χαμένο Του πλάσμα.

Συγκλονιστικό το θαύμα που επιτελεί σήμερα ο Χριστός στη Βηθesda. Συγκλονιστικά και τα δύο θαύματα που επιτελεί και ο Πέτρος, όπως μας εξιστορεί και η σημερινή αποστολική περικοπή. Στην πρώτη περίπτωση, μαθαίνουμε για την ίαση ενός παραλυτικού, του χριστιανού Αινέα, ο οποίος ζούσε στην πόλη Λύδδα και βρισκόταν καθηλωμένος στο κρεβάτι για οκτώ χρόνια. Στην δεύτερη περίπτωση, μαθαίνουμε για την ανάσταση μιας χριστιανής γυναίκας, της Ταβιθά, ενός αγγέλου αγάπης, όπως αποδεικνύεται από τον θρήνο που ξεσήκωσε μεταξύ των Χριστιανών της πόλεως ο θάνατός της.

Και στην αποστολική περικοπή, μια φράση του αποστόλου Πέτρου μας διαφωτίζει και δεν αφήνει περιθώρια για καμία αμφιβολία και παρερμηνεία. Είναι η στιγμή που πλησιάζει τον παράλυτο Αινέα και του λέει: «Αινέα, ιάταί σε Ιησούς ο Χριστός· ανάστηθι και στρώσον σεαυτώ». Δηλαδή, «Αινέα, ο Ιησούς Χριστός σε γιατρεύει· σήκω και στρώσε το κρεβάτι σου».

Με αυτή την φράση του Αποστόλου Πέτρου είμαστε πια βέβαιοι: ο Αναστημένος Χριστός αποτελούσε, για την πρώτη Εκκλησία, τον διαρκώς παρόντα Θεό, τον Οποίον έβλεπαν να χαρίζει απλόχερα την θαυματουργική Του δύναμη, καθιστώντας του Αποστόλους, αλλά και τους άλλους χαρισματούχους, συνεργούς κατά χάριν του σχεδίου της αγάπης Του για όλη την ανθρωπότητα. Το πρώτο, όμως, διαρκές και μεγαλύτερο θαύμα που βίωναν οι πρώτοι Χριστιανοί ήταν η ανακαίνιση της υπάρξεώς τους, η Αναστάσιμη λάμψη που ένιωθαν να χαρίζει στην καρδιά τους η Ανάσταση του Χριστού, η χαρά και η ελπίδα που γέμιζε την ψυχή τους η πίστη πως ο Χριστός είναι ο αρχηγός της ζωής και πως ο θάνατος δεν έχει πια εξουσία. Τα ιδιαίτερα θαύματα αποτελούσαν, όπως αναφέρει και ο Ιερός Χρυσόστομος, την ενίσχυση ολόκληρης της Εκκλησίας, η οποία, σαν μίσχος του πρώτου λουλουδιού της Ανοίξεως, ταλαντευόταν στην πνοή των τρομερών «ανέμων» των διωγμών και της αμφισβήτησεως εκ μέρους των Εβραίων και των ειδωλολατρών. Αποτελούσαν, όμως, και μια πρόκληση προς τους εχθρούς της πίστεως που τους καλούσαν να ανατρέψουν την πλάνη τους και να ανοίξουν την καρδιά τους στον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό.

Είναι αλήθεια πως τα θαύματα συμβαίνουν για να ενισχύουν την πίστη μας. Η θαυματουργική δύναμη του Χριστού και των Αποστόλων Του είναι εμφανής στα θαύματα των Αγίων Του μέχρι σήμερα. Όσα όμως θαύματα και αν αξιωθούμε να βιώσουμε, η καρδιά μας θα παραμείνει σκληρή και αδιάφορη στην παρουσία του μεγάλου δωρεοδότη Χριστού, αν δεν αναλάβουμε με θέρμη και συνέπεια τον πνευματικό αγώνα της καθάρσεως της ψυχής από τα πάθη και τις ατέλειές μας. Άλλωστε, και οι Φαρισαίοι υπήρξαν μάρτυρες θαυμάτων, η σκληροκαρδιά τους όμως δεν τους επέτρεψε να ανακαινίσουν την ζωή τους και να συναντήσουν τον αληθινό Θεό, που έζησε ανάμεσά τους.

Ας μην τους μοιάσουμε. Αντί της δικής τους πνευματικής ραθυμίας, εμείς ας αποκτήσουμε πνευματική εγρήγορση και προθυμία. Η Εκκλησία μας, αυτή η μήτρα των θαυμασίων του Θεού, προσφέρει, κατά την διάρκεια της Αναστάσιμης αυτής περιόδου αλλά και κατά την διάρκεια όλου του χρόνου, αλληπάλληλες ευκαιρίες αναβάσεως στην κλίμακα των αρετών και διαρκούς ενώσεως με τον σωτήρα μας Ιησού Χριστό μέσω των Μυστηρίων της. Όσο ανταποκρινόμαστε με όλη την ψυχή, με όλη την καρδιά και με όλη την διάνοιά μας στην πρόκλησή της, τόσο θα αποκαλύπτονται ενώπιόν μας τα θαύματα της αγάπης του Κυρίου μας και η θαυματουργική Του δύναμη θα ανακαινίζει διαρκώς την ύπαρξή μας.